

FIS KRASNIQI

Hashim Thaçi és el líder de l'Exèrcit d'Alliberament del Kosovo (UÇK), on se'l coneix com la Serp per l'agilitat i la rapidesa d'actuació. Va néixer el 1969 en un llogaret de la regió de Drenica, estudià Ciències Polítiques a Suïssa i el 1981 s'incorporà a les activitats anticomunistes a Kosovo.

La 'Serp' esquiva de l'UÇK

Hashim Thaçi és el líder de l'Exèrcit d'Alliberament de Kosovo (UÇK). En aquesta entrevista defensa un Kosovo multiètnic però sense estar sotmès a la sobirania sèrbia i explica la transformació de l'UÇK en una guàrdia nacional, nucli d'un futur exèrcit kosovès.

Quan, fa un mes, vaig voler fer una entrevista a Hashim Thaçi, líder de l'UÇK (Exèrcit d'Alliberament de Kosovo) i primer ministre del govern provisional, ràpidament em vaig adonar del perquè de les seues escasses declaracions a la premsa. Tot intent d'arribar a ell es concretava en una promesa vaga i dilatòria per part del seu gabinet de protocol. En aquest segon viatge vaig decidir "moure els contactes" en lloc de fer cua. En aconseguir (finalment!) la meta, vaig comprendre també per què les entrevistes que concedia em deixaven habitualment frustrat. Hashim Thaçi és una roca. Serè, amable, però una roca! Cap provocació li incomoda, perquè en cas que li moleste contesta com més li convé. Si hom vol una resposta precisa, l'única opció és insistir-hi fins que accedisca a donar la cara; cosa que també fa de manera impertorbable,

sense perdre el control. Durant la guerra i les negociacions posteriors havia demostrat ser un estrateg, i això es confirma fins i tot en una entrevista. Per contra, queda quasi intacte el misteri de les seues dots polítiques: què vol, amagar el seu joc o simplement la buidor?

Nascut l'any 1969 en un llogaret prop d'Skëndëraj (regió de Drenica, bastió de l'UÇK), estudiava Ciències Polítiques a Suïssa. Des del 1981 s'incorpora a les activitats anticomunistes a Kosovo. L'arribada a la cúpula de l'UÇK, on es guanya el malnom de la Serp per l'agilitat i rapidesa d'actuació que el caracteritzen, marca l'inici de la unificació de les diferents fraccions. Temible negociador a Rambouillet, es guanya la simpatia del mitjancers americans i anglesos, i després de l'acord de pau s'imposa com a garant de la desmilitarització de

FIS KRASNIQI

Un altre exemple de l'actuació de les forces sèrbies. Segons Thaqi, "després de les matances que ha comès l'estat serbi a les nostres terres ja pot abandonar tota aspiració de sobirania sobre Kosovo".

l'UÇK. De moment, Thaqi ha aconseguit desbaratar totes les previsions interessades sobre el caràcter incontrolable de l'UÇK i sobre les seues eventuals accions per obstaculitzar la democràcia.

—Quants governs hi ha actualment al Kosovo?

—A Rambouillet s'ha signat un acord entre l'UÇK, la LDK (Lliga Democràtica de Kosovo, d'Ibrahim Rugova) i la LBD (Lliga Unida Democràtica, de Rexhep Qosja) per a la formació d'un govern provisional. És l'únic govern que funciona a Kosovo, i no n'hi ha cap altre.

—Quines són les vostres relacions amb el govern de Rugova?

—Rugova no té govern. Pels contactes que tenim amb els seus seguidors, sabem que estan molt dividits.

—I les relacions que teniu amb l'administració internacional?

—Són excel·lents.

—No veuen el nomenament de Bernard Kouchner com a administrador com un intent d'algunes cancelleries europees de debilitar la influència de l'eix anglosaxó?

—Per a nosaltres, l'únic que importa és que la persona que ocupa aquest càrrec compleisca de manera correcta i responsable amb la funció que té, i no qui siga aquesta persona.

—S'escolten veus que culpen les tropes franceses d'haver facilitat la divisió de Mitrovica, ciutat del

nord, en una zona sèrbia i una altra albanano-kosovesa...

—No. Ells s'han trobat davant d'un fet consumat i fan el possible per resoldre aquest problema.

—I la solució quina serà?

—No hi ha moltes opcions. Per a nosaltres una ciutat dividida és inacceptable i inviable.

—Quan entraren les tropes de la KFOR varen ser rebudes com a alliberadores. No corre el risc l'administració de l'ONU de ser vista com a invasora quan requisa edificis (com, per exemple, el Banc de Ljubljana, el Palau de la Premsa, etc.) i impedeix l'inici de les activitats dels treballadors o els exigeix el pagament d'un lloguer al seu propi edifici?

—Primerament li recordaré que els soldats de la KFOR són co-alliberadors. L'UÇK també ha lluitat per l'alliberament de Kosovo. Per una altra part, malentesos com aquests que vostè esmenta són previsibles en un temps de postguerra, i no se'ls ha de donar massa importància. Nosaltres mantenim negociacions amb l'administració internacional per resoldre els casos més urgents. Aquesta és una situació transitòria.

—Segons les declaracions de Mike Jackson (comandant de la KFOR), l'UÇK està complint els terminis de lliurament de les armes. S'ha debatut molt sobre les nocions de desmilitarització i desarmament. De què es tracta exactament, i fins on s'arribarà en aquest procés?

—És un procés que va per fases. Hem complert amb les dues primeres i continuarem amb la tercera.

—Són fases de desarmament o de desmilitarització?

—De transformació. Tendim cap a la constitució d'una guàrdia nacional segons el model nord-americà.

—...que seria el nucli d'un futur exèrcit?

—Correcte.

—Un exèrcit, això és compatible amb l'estatus de protectorat?

—L'estatus de protectorat és provisional.

—Vostè considera viable una altra opció per a l'estatus definitiu

de Kosovo que no siga la independència, com per exemple una autonomia àmplia o una república federada...?

—L'estatus definitiu es decidirà tenint en compte els factors internacionals, però per damunt de tot hi serà la voluntat del poble kosovès. Una cosa ja és clara: després de les matances que ha comès l'estat serbi a les nostres terres ja pot abandonar tota aspiració de sobirania sobre Kosovo.

—L'aparició continuada d'individus armats ser-

"No estem en un procés ni de desmilitarització ni de desarmament, sinó de transformació. Tendim cap a la constitució d'una guàrdia nacional segons el model nord-americà, que seria el nucli d'un futur exèrcit."

bis per diferents punts de Kosovo pot representar algun entrebanc a aquest desarmament?

—En absolut. Disposem de mitjans suficients per a neutralitzar aquests elements sense fer perillar el procés imparabile de pacificació de Kosovo.

—Quines garanties pot oferir l'UÇK a la població no albanesa? Se sent capaç d'assegurar la convivència multiètnica a Kosovo?

—L'UÇK té com a obligació defensar les llibertats i els drets de totes les persones que viuen en terra kosovesa, sense distinció d'origen ètnic. No cal dir que no serà una tasca fàcil guanyar-se la confiança de tots, però aquest és el nostre propòsit.

—Vostè ha donat a entendre que l'UÇK desitja fundar un partit polític. Quines en serien les propostes polítiques?

—La nostra principal ambició és servir de pont entre distints corrents polítics.

—El definiria com un partit de centre?

—Encara estem elaborant la nostra línia política.

—L'any passat, el portaveu de l'UÇK declarà reiteradament que la meta de la lluita armada era la creació d'una Gran Albània. Des que vostè ha arribat a la cúpula de l'UÇK no s'ha tornat a parlar d'aquestes aspiracions. Les han deixat aparcades o les han descartades?

—L'UÇK no ha lluitat mai per una Gran Albània.

—Però, les declaracions del vostre portaveu...?

—Deu haver estat un malentès, o una errada de

traducció. [Açò darrer ho diu amb un somriure imperceptible.]

—Quines relacions manté amb el govern d'Albània?

—Excel·lents.

—I amb el president Berisha [la bèstia negra de l'actual govern albanès]?

—També excel·lents. És un amic personal.

—Què opina vostè respecte de la situació de la minoria albanesa de Macedònia?

—Els mateixos han de lluitar, políticament, per a millorar la seua situació. Nosaltres estem disposats a prestar-los suport amb tots els mitjans democràtics que tenim al nostre abast, però no deixa de tractar-se d'un problema intern de Macedònia.

—No fa molt que el ministre d'Exteriors de Macedònia va declarar que el seu país no acceptaria ni reconeixeria mai la independència de Kosovo. I tot això després d'un viatge de vostè a Skopje en què tots dos varen fer gala d'un cert acostament. Què hi pot dir?

—Que es tracta de declaracions polítiques, irrellevants per a les nostres relacions bilaterals.

—Vostè veu el futur amb optimisme?

—Amb realisme. Per primera vegada en la nostra història, l'optimisme es pot considerar com una actitud realista.

Els albanoskosovesos pateixen la febre de la reconstrucció.

Abans que esperar ajudes molts prefereixen fer servir els seus propis mitjans. Thaqi veu el futur de manera optimista: "Per primera vegada en la nostra història, l'optimisme es pot considerar com una actitud realista."

Gani Jakupi (Pristina)